

Izredno lepa čednost.

10. Starodavna hvalnica.

V zgodbah sv. pisma stare zaveze (št. 79.) imate prelepo dogodbo o treh mladeničih, ki so bili vrženi v ognjeno peč, pa jih je Bog po angelu varoval, da se jim ni zgodilo kar nič žalega. Lahko si mislite, kako so blagi mladeniči osupli strmeli, ko se jim je v sredi plamena zdelo tako prijetno, kakor bi jim pihljaj rahel večerni veter. Za to dobroto se je bilo pa treba tudi primerno zahvaliti. In ravno to je bilo, na kar so najprej mislili ti dobri služabniki Božji. In ker se jim je zdelo, da sami se nikakor ne morejo zadostno zahvaliti Bogu za toliko dobroto, zato kličejo na pomoč vse stvari, naj ž njimi slavé in hvalijo predobrotljivega Očeta v nebesih. Prelepa je bila ta hvalnica; še zdaj se vsak dan stokrat in stokrat ponavlja, zakaj vsi mašniki jo morajo vsak dan moliti ob zjutranjih duhovskih molitvah in ponavljajo jo tudi v zahvalo po sveti maši.

Upam, da bo tudi vam ustrezno, ako vam priobčim to prelepo hvalnico, in jo potlej še nekoliko pojasnim, ter se nadjam, da jo boste tudi vi večkrat molili. Glasi se:

Slavite, vsa Gospodova dela, Gospoda; hvalite in pove-
ličujte ga na veke.

Slavite, Gospodovi angeli, Gospoda; slavite, nebesa, Go-
spoda.

Slavite, vse vode, ki ste nad nebesom, Gospoda; slavite,
vse Gospodove moči, Gospoda.

Slavita, solnce in mesec, Gospoda; slavite, zvezde na
nebu, Gospoda.

Slavita, ves dež in rosa, Gospoda; slavite, vsi Božji ve-
trovi, Gospoda.

Slavita, ogenj in vročina, Gospoda; slavita, mraz in vro-
čina, Gospoda.

Slavita, rosa in slana, Gospoda; slavita, srež in mraz,
Gospoda.

Slavita, led in sneg, Gospoda; slavita, noč in dan, Go-
spoda.

Slavita, luč in tema, Gospoda; slavite, bliski in oblaki,
Gospoda.

Slavi naj zemlja Gospoda; hvali in poveličuje naj ga na
veke.

Slavite, gore in griči, Gospoda; slavite, vsa zelišča na
zemlji, Gospoda.

Slavite, studenci Gospoda; slavite, morja in reke, Gospoda.
Slavite, somi in vse, kar se giblje po vodah, Gospoda;
slavite, vse ptice pod nebom, Gospoda.

Slavite, vse zveri in živina, Gospoda; slavite, človeški otroci, Gospoda.

Slavi naj Izrael Gospoda; hvali in poveljučuje naj ga na veke.

Slavite, Gospodovi duhovniki Gospoda; slavite Gospodovi služabniki Gospoda.

Slavite, duhovi in duše pravičnih, Gospoda; slavite svetniki in v srcu ponižni, Gospoda.

Slavite, Ananija, Azarija, Mizael, Gospoda; hvalite in slavite ga na veke.

Slavimo Očeta in Sina s svetim Duhom; hvalimo in slavimo ga na veke.

Slavljen si, Gospod, v višavah neba; hvale in slave vreden in poveličevan na veke!

Mladenci vabijo vse stvari v skupno hvalo po neki določeni vrsti. Najprej reko kar splošno: vse stvari. Potlej imenujejo najvišje stvari, angele, in nadaljujejo od zgoraj na vzdol: nebes in kar je še nad nebesom; solnce, luno in zvezde. Nato kličejo take reči, ki so pod vplivom nadzemeljskih moči: dež in rosa, vetrovi, ogenj, vročina, mraz, srež, led in sneg, noč in dan, luč in tema, bliski in oblaki. Zdaj pa se obrnejo na zemljo in imenujejo najprej gore in griče, ki so pokriti z zelišči in izpod njih izvirajo studenci, ki se povekšujejo v reke in iztakajo v morje; na to šele kličejo razne živali v vodah, v zraku in po zemlji, domače in divje. Slednjič pozivljajo človeka, kralja vsega stvarstva, in sicer najprej vse ljudi sploh (človeške otroke), potlej pa posebej izvoljeno ljudstvo Izrael, in pri tem zlasti duhovnike ter vse pobožne, pravične, svete. Končno še vzpodbujajo tudi sami sebe.

Ako pa mi molimo to lepo hvalnico, bomo mislili na svoje dobrote, katere smo prejeli in še prejemamo iz rok predobrotljivega Očeta nebeškega.

Predno končam nauk o „izredno lepi čednosti“, vas še enkrat prav nujno opominjam in prosim: Trudite se na vso moč, da si pridobite to tako lepo in plemenito srce, ki bo s hvaležno ljubeznijo povračevalo dobrote Bogu, Materi božji in vsem drugim dobrotnikom v nebesih in na zemlji!

„Internus.“